

Förteckning enligt artikel 24 i anslutningsakten: Estland

1. FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer (EGT L 257, 19.10.1968, s. 13), senast ändrat genom

– 11994 N: Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21),

31968 R 1612: Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, 19.10.1968, s. 2), senast ändrad genom

– 31992 R 2434: Rådets förordning (EEG) nr 2434/92 av den 27.7.1992 (EGT L 245, 26.8.1992, s. 1),

31996 L 0071: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

1. Artikel 39 och artikel 49 första stycket i EG-fördraget skall tillämpas fullt ut när det gäller arbetstagarnas fria rörlighet och frihet att tillhandahålla tjänster som inbegriper tillfällig rörlighet för arbetstagare enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 96/71/EG mellan Estland å ena sidan och Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Förenade kungariket å andra sidan, endast om inte annat följer av övergångsbestämmelserna i punkterna 2–14.
2. Med avvikelse från artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 och fram till utgången av tvåårsperioden efter anslutningen kommer de nuvarande medlemsstaterna att tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för estländska medborgare. De nuvarande medlemsstaterna kan fortsätta tillämpa sådana bestämmelser fram till slutet av femårsperioden efter anslutningen.

Estländska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en oavbruten period på 12 månader eller längre kommer att få tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad men inte till arbetsmarknaden i andra medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser.

Estländska medborgare som efter anslutningen har fått tillträde till arbetsmarknaden i en nuvarande medlemsstat under en oavbruten period på 12 månader eller längre skall också ha samma rättigheter.

De estländska medborgare som anges i andra och tredje styckena ovan skall inte längre ha de rättigheter som anges i dessa stycken om de frivilligt lämnar arbetsmarknaden i den nuvarande medlemsstaten i fråga.

Estländska medborgare som lagligen arbetar i en nuvarande medlemsstat vid tidpunkten för anslutningen, eller under en period under vilken nationella bestämmelser tillämpas, och som fick tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader skall inte ha dessa rättigheter.

3. Före utgången av tvåårsperioden efter anslutningen skall rådet se över hur övergångsbestämmelserna som avses i punkt 2 fungerar, med utgångspunkt i en rapport från kommissionen.

När denna översyn är klar, och senast vid slutet av tvåårsperioden efter anslutningen, skall de nuvarande medlemsstaterna meddela kommissionen huruvida de kommer att fortsätta tillämpa nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, eller om de kommer att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 fortsättningsvis. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

4. På begäran av Estland kommer eventuellt ytterligare en översyn att göras. Det förfarande som avses i punkt 3 skall gälla och skall vara fullbordat inom sex månader efter det att begäran från Estland har mottagits.

5. En medlemsstat som bibehåller nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, i slutet av den femårsperiod som anges i punkt 2 får vid allvarliga störningar på dess arbetsmarknad eller hot om sådana störningar och efter att ha underrättat kommissionen fortsätta tillämpa dessa bestämmelser fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen. I avsaknad av en sådan anmälan skall artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillämpas.

6. Under sjuårsperioden efter anslutningen kommer de medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning EEG nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på estländska medborgare, och som utfärdar arbetstillstånd till estländska medborgare i övervakningssyfte under denna period, att göra detta automatiskt.

7. De medlemsstater där artiklarna 1–6 i förordning EEG nr 1612/68 i enlighet med punkt 3, 4 eller 5 tillämpas med avseende på estländska medborgare, kan tillgripa de förfaranden som anges i följande stycken fram till slutet av sjuårsperioden efter anslutningen.

När en medlemsstat som avses i första stycket genomgår eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningen inom en viss region eller ett visst yrke, skall denna medlemsstat underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta samt lämna dem alla relevanta uppgifter. På grundval av denna information kan medlemsstaten begära att kommissionen fastslår att tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 helt eller delvis upphävs för att återställa den normala situationen i regionen eller yrket. Kommissionen skall besluta om detta upphävande och om dess varaktighet och räckvidd senast två veckor efter det att den mottagit en sådan begäran och skall underrätta rådet om ett sådant beslut. Varje medlemsstat får inom två veckor efter kommissionens beslut begära att rådet annullerar eller ändrar beslutet. Rådet skall fatta sitt beslut inom två veckor efter en sådan begäran, med kvalificerad majoritet.

En medlemsstat enligt första stycket får i trängande och exceptionella fall tillfälligt upphäva tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen med en motivering.

8. Så länge tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 är tillfälligt upphävd i enlighet med punkterna 2–5 och 7 ovan, skall artikel 11 i förordningen tillämpas i Estland med avseende på medborgare i de nuvarande medlemsstaterna, och i de nuvarande medlemsstaterna med avseende på estländska medborgare, på följande villkor:

- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium vid tidpunkten för anslutningen, skall vid anslutningen ha omedelbar tillgång till medlemsstatens arbetsmarknad. Detta gäller inte för familjemedlemmar till en arbetstagare som får lagligt tillträde till medlemsstatens arbetsmarknad under en period på mindre än 12 månader.
- Medlemmar av en arbetstagares familj enligt artikel 10.1 a i förordningen, som är lagligen bosatta tillsammans med arbetstagaren på en medlemsstats territorium från ett senare datum än tidpunkten för anslutningen, men under den period då de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpas, skall ha tillgång till den berörda medlemsstatens arbetsmarknad så snart de har varit bosatta i den berörda medlemsstaten i minst arton månader eller från och med det tredje året efter anslutningen, beroende på vilket som infaller tidigast.

Dessa bestämmelser skall inte påverka gynnsammare bestämmelser vare sig dessa är nationella eller de är en följd av bilaterala överenskommelser.

9. I den mån vissa bestämmelser i direktiv 68/360/EEG inte går att skilja från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1612/68 vars tillämpning fördröjs i enlighet med punkterna 2–5 samt 7 och 8 kan Estland och de nuvarande medlemsstaterna avvika från de bestämmelserna i den mån detta krävs för tillämpningen av punkterna 2–5 samt 7 och 8.

10. Närhelst nationella bestämmelser, eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser, tillämpas av de nuvarande medlemsstaterna i enlighet med de ovan fastställda övergångsbestämmelserna, får Estland bibehålla likvärdiga bestämmelser med avseende på medborgare i den eller de aktuella medlemsstaterna.

11. Om tillämpningen av artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 tillfälligt upphävs av någon av de nuvarande medlemsstaterna kan Estland tillgripa de förfaranden som fastställs i punkt 7 med avseende på Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien. Under alla sådana perioder skall arbetstillstånd utfärdade av Estland i övervakningssyfte till medborgare i Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien eller Slovakien utfärdas automatiskt.

12. Alla nuvarande medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser i enlighet med punkterna 2–5 samt 7–9 får i enlighet med nationell lagstiftning införa större rörelsefrihet än som gäller vid anslutningen, inklusive fullständigt tillträde till arbetsmarknaden. Från och med det tredje året efter anslutningen kan var och en av de nuvarande medlemsstaterna som tillämpar nationella bestämmelser när som helst besluta att tillämpa artiklarna 1–6 i förordning (EEG) nr 1612/68 i stället. Alla sådana beslut skall meddelas kommissionen.

13. För att hantera allvarliga störningar eller risk för sådana i känsliga tjänstesektorer på deras arbetsmarknader, som i vissa områden skulle kunna uppstå genom att tjänster, enligt artikel 1 i direktiv 96/71/EG, tillhandahålls transnationellt, och så länge de genom de ovan fastställda övergångsbestämmelserna tillämpar nationella bestämmelser eller bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser avseende estländska arbetstagares fria rörlighet, får Tyskland och Österrike, efter att ha underrättat kommissionen, göra avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i syfte att i samband med tillhandahållande av tjänster av företag som är etablerade i Estland begränsa tillfällig rörlighet för arbetstagare vars rätt att arbeta i Tyskland och Österrike omfattas av nationella bestämmelser.

Förteckningen över tjänstesektorer som får omfattas av detta undantag är följande:

– I Tyskland:

Sektor	NACE* kod, om inte annat anges
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–4 Verksamhet enligt bilagan till direktiv 96/71/EG
Rengöring och sotning	74.70 Rengöring och sotning
Andra tjänster	74.87 Endast verksamhet som inredningsarkitekt

– I Österrike:

Sektor	NACE* kod, om inte annat anges
Service till växtodling	01.41
Stenvarutillverkning	26.7
Tillverkning av metallstommar och delar därav	28.11
Byggverksamhet, inbegripet närstående branscher	45.1–4 Verksamhet enligt bilagan till direktiv 96/71/EG
Säkerhetstjänst	74.60
Rengöring och sotning	74.70
Vård i hemmet	85.14
Omsorg och sociala tjänster i öppenvård	85.32

* NACE: se 31990 R 3037: Rådets förordning (EEG) nr 3037/90 av den 9 oktober 1990 om statistisk näringsgrensindelning i Europeiska gemenskapen (EGT L 293, 24.10.1990, s. 1), senast ändrad genom 32002 R 0029: Kommissionens förordning (EG) nr 29/2002 av den 19.12.2001 (EGT L 6, 10.1.2002, s. 3).

I den mån Tyskland eller Österrike gör avsteg från artikel 49 första stycket i EG-fördraget i enlighet med föregående stycken kan Estland efter att ha meddelat kommissionen införa liknande bestämmelser.

Tillämpningen av denna punkt skall inte leda till villkor för arbetstagares tillfälliga rörlighet inom ramen för transnationellt tillhandahållande av tjänster mellan Tyskland eller Österrike och Estland som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

14. Tillämpningen av punkterna 2–5 och 7–12 skall inte leda till villkor för estniska medborgares tillträde till de nuvarande medlemsstaternas arbetsmarknader som är mer restriktiva än vad som gäller vid undertecknandet av anslutningsfördraget.

Utan hinder av tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1–13 skall de nuvarande medlemsstaterna, under varje period när nationella bestämmelser eller sådana bestämmelser som följer av bilaterala överenskommelser tillämpas, förtursbehandla arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna i förhållande till arbetstagare som är medborgare i tredje land i fråga om tillträde till deras arbetsmarknader.

Migrerande estländska arbetstagare och deras familjer som är lagligen bosatta och som arbetar i en annan medlemsstat eller migrerande arbetstagare från en annan medlemsstat och deras familjer som är lagligen bosatta och arbetar i Estland får inte behandlas mer restriktivt än de som kommer från tredje land och som är bosatta och arbetar i denna medlemsstat respektive i Estland. Vidare får, som en tillämpning av principen om gemenskapspreferens, migrerande arbetstagare från tredje land som är bosatta och arbetar i Estland inte åtnjuta en mer gynnsam behandling än estländska medborgare.

2. FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

1. 31994 L 0019: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5).

Med avvikelse från artikel 7.1 i direktiv 94/19/EG skall miniminivån för garanti inte gälla i Estland fram till och med den 31 december 2007. Estland skall se till att dess system för garanti av insättningar ger en täckning på minst 6 391 euro fram till och med den 31 december 2005 och minst 12 782 euro från och med den 1 januari 2006 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till estniska kreditinstitut som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den estniska garantinivån och den miniminivå som anges i artikel 7.1. Kravet på filialer till estniska kreditinstitut som bedriver verksamhet i den berörda medlemsstaten att tillhandahålla den minimigaranti som anges i artikel 7.1 kan också uppfyllas genom det estniska systemet för garanti av insättningar.

2. 31997 L 0009: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

Med avvikelse från artikel 4.1 i direktiv 97/9/EG skall miniminivån för ersättning inte gälla i Estland fram till och med den 31 december 2007. Estland skall se till att dess system för ersättning till investerare ger ett skydd på minst 6 391 euro fram till och med den 31 december 2005 och minst 12 782 euro från och med den 1 januari 2006 fram till och med den 31 december 2007.

Under övergångsperioden kommer de övriga medlemsstaterna fortfarande att ha rätt att hindra filialer till estniska värdepappersföretag som är etablerade på deras territorium från att bedriva verksamhet, om inte och till dess att sådana filialer har anslutit sig till ett officiellt erkänt system för ersättning till investerare i den berörda medlemsstaten för att täcka skillnaden mellan den estniska ersättningsnivån och den miniminivå som anges i artikel 4.1. Kravet på filialer till estniska värdepappersföretag som bedriver verksamhet i den berörda medlemsstaten att tillhandahålla den minimiersättning som anges i artikel 4.1 kan också uppfyllas genom det estniska systemet för ersättning till investerare.

3. FRI RÖRLIGHET FÖR KAPITAL

Fördraget om Europeiska unionen,

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Trots skyldigheterna enligt de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen får Estland under sju år från dagen för anslutningen behålla de bestämmelser som fastställs i landets vid undertecknandet av denna akt gällande lagstiftning om förvärv av jordbruksmark och skog av medborgare i medlemsstaterna och av bolag som bildats i överensstämmelse med en annan medlemsstats lagstiftning och som varken är etablerade eller registrerade eller har någon filial eller något lokalt kontor i Estland. Inte i något fall skall medborgare i en medlemsstat när det gäller förvärv av jordbruksmark och skog få en mindre gynnsam behandling än vid undertecknandet av anslutningsfördraget eller behandlas mer restriktivt än medborgare i tredje land.

Medborgare i en annan medlemsstat som vill etablera sig som egenföretagande jordbrukare med hemvist i Estland och som har varit lagligt bosatta och bedrivit jordbruksverksamhet i Estland under minst tre år i följd skall inte omfattas av bestämmelserna i föregående stycke eller av några andra förfaranden än dem som gäller för estniska medborgare.

En allmän översyn av dessa övergångsbestämmelser skall genomföras under det tredje året efter anslutningen. Kommissionen skall i detta syfte lägga fram en rapport för rådet. Rådet kan enhälligt på förslag av kommissionen besluta att förkorta eller avbryta den övergångsperiod som avses i första stycket.

Om det finns tillräckliga belägg för att det när övergångsperioden löper ut kommer att uppstå allvarliga störningar eller hot om allvarliga störningar på marknaden för jordbruksmark i Estland skall kommissionen på begäran av Estland besluta om en förlängning av övergångsperioden med högst tre år.

4. JORDBRUK

1. 31991 R 2092: Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 198, 22.7.1991, s. 1), senast ändrad genom
 - 32002 R 0473: Kommissionens förordning (EG) nr 473/2002 av den 15 mars 2002 (EGT L 75, 16.3.2002, s. 21).

Med avvikelse från artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall obegränsad användning av inhemsk torv inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Estland för en period på 18 månader från tidpunkten för anslutningen.

Med avvikelse från artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av kaliumpermanganat för behandling av alla grödor och alla typer av mark inom ekologiskt jordbruk vara tillåten i Estland för en period på 18 månader från tidpunkten för anslutningen.

Med avvikelse från artikel 6.1, 6.2 och 6.3 i förordning (EEG) nr 2092/91 skall användning av utsäde och vegetativt förökningsmaterial som inte har producerats med den ekologiska produktionsmetoden vara tillåten inom ekologiskt jordbruk i Estland fram till den 1 januari 2006.

2. 31999 R 1254: Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 160, 26.6.1999, s. 21), senast ändrad genom

– 32001 R 2345: Kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 av den 30.11.2001 (EGT L 315, 1.12.2001, s. 29).

Med avvikelse från artikel 3 f i förordning (EG) nr 1254/1999 får Estland fram till utgången av 2006 betrakta kor av de raser som förtecknas i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 2342/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen¹ som berättigande till det am- och dikobidrag som anges i underavsnitt 3 i förordning (EG) nr 1254/1999 under förutsättning att de har betäckts av eller inseminerats med sperma från en tjur av kötttras.

3. 31999 R 1255: Rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 160, 26.6.1999, s. 48), senast ändrad genom

– 32002 R 0509: Kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 av den 21.3.2002 (EGT L 79, 22.3.2002, s. 15).

¹ EGT L 281, 4.11.1999, s. 30.

Med avvikelse från artikel 38.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 får Estland under försäljningsåret 2004–2005 bevilja nationella utbetalningar för mjölkkor upp till den nivå som beviljades året före anslutningen.

Estland skall överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av dessa statliga stödåtgärder med angivande av formen för stödet samt beloppen.

5. FISKERI

31992 R 3760 : Rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, 31.12.1992, s. 1), senast ändrad genom

- 31998 R 1181 : Rådets förordning (EG) nr 1181/98 av den 4.6.1998 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 1).

Förordning (EEG) nr 3760/92 skall tillämpas på Estland med förbehåll för följande särskilda bestämmelser:

Estlands andel av de fiskemöjligheter som gemenskapen har för bestånd som regleras genom fångstbegränsningar skall för varje art och zon vara följande:

Art	ICES- eller IBSFC-område	Estlands andel (%)
Sill	III b, c, d ¹ , utom förvaltningsenhet 3 i IBSFC	10,761
Skarpsill	III b, c, d ¹	11,455
Lax	III b, c, d ¹ , med undantag av underområde 32 i IBSFC	2,106
Lax	III d underområde 32 i IBSFC ¹	10,254
Torsk	III b, c, d ¹	1,874

¹ Gemenskapens vatten

Dessa andelar skall användas för den första tilldelningen av fiskemöjligheter till Estland i enlighet med förfarandet i artikel 8.4 i förordning (EEG) nr 3760/92.

Därutöver kommer Estlands andel av gemenskapens fiskemöjligheter i NAFO-regleringsområdet att fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, på grundval av den balans som är i kraft inom NAFO under en period som direkt föregår anslutningsdagen.

6. TRANSPORTPOLITIK

31993 R 3118: Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade (EGT L 279, 12.11.1993, s. 1), senast ändrad genom

- 32002 R 0484: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 484/2002 av den 1.3.2002 (EGT L 76, 19.3.2002, s. 1).
- a) Med avvikelse från artikel 1 i förordning (EEG) nr 3118/93 och fram till utgången av det andra året efter anslutningen skall transportföretag som är etablerade i Estland vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i de övriga medlemsstaterna och transportföretag som är etablerade i de övriga medlemsstaterna skall vara uteslutna från utförande av inrikes godstransporter på väg i Estland.
- b) Före utgången av det andra året efter anslutningen skall medlemsstaterna meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst två år eller om de hädanefter kommer att tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.

- c) Före utgången av det fjärde året efter anslutningen skall i händelse av allvarliga störningar eller hot om sådana på den nationella marknaden för godstransporter på väg medlemsstater där, i enlighet med led b ovan, artikel 1 i förordningen inte tillämpas meddela kommissionen om de avser att förlänga denna period med högst ett år eller om de avser att hädanefter tillämpa artikel 1 i förordningen fullt ut. Lämnas inget sådant meddelande skall artikel 1 i förordningen tillämpas. Endast transportföretag som är etablerade i de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas får utföra inrikes godstransporter i de övriga medlemsstater där artikel 1 i förordningen också tillämpas.
- d) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas fullt ut i alla medlemsstater får de medlemsstater där artikel 1 i förordningen tillämpas enligt led b eller c ovan använda sig av det förfarande som anges nedan.

När en medlemsstat som avses i ovanstående stycke har allvarliga störningar på sin nationella marknad eller delar av denna till följd av cabotage eller som förvärrats av detta, t.ex. att utbudet i hög grad överstiger efterfrågan eller att den ekonomiska stabiliteten eller fortlevnaden för ett betydande antal företag som utför godstransporter på väg hotas, skall den underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om detta och förse dem med alla relevanta upplysningar. På grundval av denna information får medlemsstaten begära att kommissionen helt eller delvis upphäver tillämpningen av artikel 1 i förordningen för att återställa den normala situationen.

Kommissionen skall undersöka situationen på grundval av de uppgifter som lämnats av den berörda medlemsstaten och skall inom en månad efter mottagandet av begäran besluta huruvida det är nödvändigt att vidta skyddsåtgärder. Det förfarande som anges i artikel 7.3 andra, tredje och fjärde stycket samt i artikel 7.4, 7.5 och 7.6 i förordningen skall tillämpas.

En medlemsstat som avses i första stycket ovan får i trängande och exceptionella fall upphäva tillämpningen av artikel 1 i förordningen, vilket skall följas av ett meddelande i efterhand till kommissionen, med en motivering.

- e) Så länge artikel 1 i förordningen inte tillämpas enligt leden a–c ovan får medlemsstaterna reglera tillträdet till sina nationella godstransporter på väg genom att successivt utbyta cabotagetillstånd på grundval av bilaterala överenskommelser. Detta får inbegripa möjligheten till fullständig liberalisering.
- f) Tillämpningen av leden a–d får inte leda till att tillträdet till de nationella godstransporterna på väg ytterligare begränsas i förhållande till den situation som rådde vid anslutningsfördragets undertecknande.

7. BESKATTNING

1. 31977 L 0388: Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1), senast ändrat genom
 - 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EG av den 7.5.2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 41).
- a) Med avvikelse från artikel 12.3 a i direktiv 77/388/EEG får Estland till och med den 30 juni 2007 behålla en reducerad mervärdesskattesats på minst 5 % på leverans av värme till fysiska personer, bostadsföreningar, kyrkor, församlingar samt institutioner och organ som finansieras genom statens, en landsbygdskommuns eller en stads budget, samt på leverans av torv, briketter, kol och ved till fysiska personer.
- b) Vid tillämpningen av artikel 28.3 b i direktiv 77/388/EEG får Estland bibehålla ett undantag från mervärdesskatt på internationella passagerartransporter, enligt punkt 17 i bilaga F till direktivet, till dess att villkoret i artikel 28.4 i direktivet är uppfyllt, dock inte längre än samma undantag tillämpas av någon av de nuvarande medlemsstaterna.

2. 31990 L 0435: Rådets direktiv 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, 20.8.1990, s. 6), senast ändrat genom

– 11994 N: Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT C 241, 29.8.1994, s. 21).

Med avvikelse från artikel 5.1 i direktiv 90/435/EEG får Estland så länge landet tar ut inkomstskatt på utdelad vinst utan att beskatta icke utdelad vinst, dock längst till och med den 31 december 2008, fortsätta att tillämpa denna skatt på estniska dotterbolags utdelade vinster till moderbolag som är etablerade i andra medlemsstater.

3. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på cigaretter (EGT L 316, 31.10.1992, s. 8), senast ändrat genom

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EG av den 12.2.2002 (EGT L 46, 16.2.2002, s. 26).

För cigaretter i den mest efterfrågade priskategorin får Estland med avvikelse från artikel 2.1 i direktiv 92/79/EEG fram till och med den 31 december 2009 skjuta upp tillämpningen av den sammanlagda minimiskattesatsen på detaljhandelspriset (inklusive alla skatter), förutsatt att Estland under denna period successivt anpassar sina punktskattesatser till den sammanlagda minimiskattesats som föreskrivs i direktivet.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor¹ får medlemsstaterna, efter att ha meddelat kommissionen, så länge det ovannämnda undantaget gäller, behålla samma kvantitativa restriktioner som gäller för import från tredje länder, för cigaretter som förs in på deras territorier från Estland utan ytterligare punktskatteuttag. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet får utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

¹ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

4. 31992 L 0080: Rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter (EGT L 316, 31.10.1992, s. 10), senast ändrat genom

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EG av den 12.2.2002 (EGT L 46, 16.2.2002, s. 26).

Med avvikelse från artikel 3.1 i direktiv 92/80/EEG får Estland uppskjuta tillämpningen av den sammanlagda punktskatten på röktobak till och med den 31 december 2009.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor¹ får medlemsstaterna, efter att ha meddelat kommissionen, så länge det ovannämnda undantaget gäller, behålla samma kvantitativa restriktioner som gäller för import från tredje länder, för röktobak som förs in på deras territorier från Estland utan ytterligare punktskatteuttag. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet får utföra nödvändiga kontroller förutsatt att dessa inte hindrar en väl fungerande inre marknad.

¹ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2000/47/EG (EGT L 193, 29.7.2000, s. 73).

8. ENERGI

1. 31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EGT L 308, 23.12.1968, s. 14), senast ändrat genom
 - 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EG av den 14.12.1998 (EGT L 358, 31.12.1998, s. 100).

Med avvikelse från artikel 1.1 i direktiv 68/414/EEG skall miniminivån för lager av petroleumprodukter inte tillämpas i Estland fram till och med den 31 december 2009. Estland skall se till att miniminivån för dess lager av petroleumprodukter för varje kategori av petroleumprodukter, enligt förteckningen i artikel 2, motsvarar minst följande antal dagars genomsnittlig, daglig inhemsk förbrukning enligt definitionen i artikel 1.1:

- 10 dagar vid dagen för anslutningen,
- 20 dagar senast den 31 december 2004,
- 35 dagar senast den 31 december 2005,
- 45 dagar senast den 31 december 2006,
- 50 dagar senast den 31 december 2007,
- 65 dagar senast den 31 december 2008,
- 90 dagar senast den 31 december 2009.

2. 31996 L 0092: Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (EGT L 27, 30.1.1997, s. 20).

I Estland skall artikel 19.2 i direktiv 96/92/EG inte tillämpas fram till och med den 31 december 2008.

9. MILJÖ

A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1994 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer (EGT L 365, 31.12.1994, s. 24).

1. Med avvikelse från artikel 3 och bilaga I i direktiv 94/63/EG skall kraven för befintliga lagringsanläggningar vid depåer inte tillämpas i Estland

- fram till och med den 31 december 2005 när det gäller lagringsanläggningarna OÜ Tarkoil, Rakvere och OÜ Tarkoil, Haapsalu,
- fram till och med den 31 december 2006 när det gäller lagringsanläggningen AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

2. Med avvikelse från artikel 4 och bilaga II i direktiv 94/63/EG skall kraven för lastning och lossning av befintliga transportbehållare vid depåer inte tillämpas i Estland

- fram till och med den 31 december 2005 när det gäller depåerna OÜ Tarkoil, Rakvere och OÜ Tarkoil, Haapsalu,
- fram till och med den 31 december 2006 när det gäller AS Tartu Terminaal, Kärkna, Tartu maakond.

3. Med avvikelse från artikel 6 och bilaga III i direktiv 94/63/EG skall kraven för påfyllning av befintliga lagringsanläggningar vid bensinstationer med en volymomsättning under 1 000 m³/år inte tillämpas i Estland fram till och med den 31 december 2006.

B. AVFALLSHANTERING

31999 L 0031: Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

Med avvikelse från artikel 5.3 a och b samt artikel 14 d i direktiv 1999/31/EG och utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 75/442/EEG¹ om avfall och rådets direktiv 91/689/EEG² om farligt avfall skall kraven för flytande och frätande avfall inte tillämpas på oljeskifferaska som deponeras på befintliga deponier i Estland fram till och med den 16 juli 2009. Estland skall sörja för en gradvis minskning av den oljeskifferaska som deponeras i strid med ovan nämnda bestämmelser i direktivet i enlighet med följande årliga maximimängder:

- Senast vid dagen för anslutningen: 3 930 000 ton.
- Senast den 31 december 2004: 3 570 000 ton.
- Senast den 31 december 2005: 3 090 000 ton.
- Senast den 31 december 2006: 2 120 000 ton.
- Senast den 31 december 2007: 920 000 ton.
- Senast den 31 december 2008: 350 000 ton.

¹ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39, senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

² EGT L 377, 31.12.1991, s. 20, senast ändrat genom rådets direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

C. VATTENKVALITET

1. 31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40), ändrat genom

– 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EG av den 27.2.1998 (EGT L 67, 7.3.1998, s. 29).

Med avvikelse från artiklarna 3, 4 och 5.2 i direktiv 91/271/EEG skall kraven för ledningsnät och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inte tillämpas i Estland fram till och med den 31 december 2010, i enlighet med följande delmål: För tätorter med mer än 10 000 personekvivalenter skall Estland se till att bestämmelserna i direktivet är uppfyllda senast den 31 december 2009.

2. 31998 L 0083: Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

Med avvikelse från artikel 5.2 och artikel 8, samt från bilaga I del C i direktiv 98/83/EG

- a) skall de värden som anges för indikatorparametrarna färg, vätejonkoncentration, järn, mangan, lukt och turbiditet inte tillämpas i Estland
 - fram till och med den 31 december 2007 på distributionssystem som betjänar över 2 000 personer,
 - fram till och med den 31 december 2013 på distributionssystem som betjänar högst 2 000 personer,
- b) de värden som anges för indikatorparametrarna klorid, konduktivitet och sulfat skall inte tillämpas i Estland
 - fram till och med den 31 december 2008 på bebyggelser med över 2 000 personer,
 - fram till och med den 31 december 2013 på bebyggelser med högst 2 000 personer.

D. FÖRORENINGSKONTROLL OCH RISKHANTERING INOM INDUSTRI

32001 L 0080: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

Med avvikelse från artikel 4.3 och del A i bilagorna III och VII i direktiv 2001/80/EG skall utsläppsgränsvärdena för svaveldioxid och stoft inte tillämpas i Estland

- fram till och med den 31 december 2010 för förbränningsanläggningen i Ahtme,
- fram till och med den 31 december 2015 för förbränningsanläggningarna i Narva (Eesti och Balti) och Kohtla Järve. Emellertid skall 4 pannor i Narva (Eesti och Balti) uppfylla kraven i direktivet senast den 31 december 2004 och ytterligare 4 pannor senast den 31 december 2010. Senast den 1 januari 2008 skall alla pannor av typen "TP-17" i kraftverket Balti ha stängts.

Under övergångsperioden skall dessa anläggningar uppnå en avsvavlingsgrad på minst 65 %, och utsläppsgränsvärdena för stoft får inte överstiga 200 mg/Nm³.

Senast den 1 januari 2008 skall Estland förelägga kommissionen en plan, med en investeringsplan, för stegvis anpassning under perioden 2010–2015 av återstående pannor i Narva (Eesti och Balti) och i Kohtla Järve som inte uppfyller kraven.

Estland skall göra sitt bästa för att se till att utsläppen av svaveldioxid från förbränningsanläggningar som eldas med oljeskiffer år 2012 inte överstiger 25 000 ton och att de successivt minskas därefter.

E. NATURSKYDD

31992 L 0043: Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7), senast ändrat genom

– 31997 L 0062: Rådets direktiv 97/62/EG av den 27.10.1997 (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42).

Kommissionen skall senast den 1 maj 2009 förelägga rådet en rapport om den fortsatta tillämpningen av det geografiska undantaget för *Lynx lynx* enligt bilaga IV till direktiv 92/43/EEG, med särskilt beaktande av *Lynx lynx*-populationens livskraft och dess effekter på andra vilda arters livskraft. Rådet skall på grundval av detta se över undantaget och får med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen besluta att avbryta den fortsatta tillämpningen.